

Cele mai frumoase povești clasice

Traducere din italiană: Rodica Chiriacescu

Repovestite de Stefania Leonardi Hartley

Cuprins

- 6 *Frumoasa și bestia*
- 18 *Peter Pan*
- 30 *Bambi*
- 40 *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici*
- 52 *Cartea junglei*
- 62 *Alice în Țara Minunilor*
- 74 *Aventurile lui Robin Hood*
- 82 *Pinocchio*
- 94 *Vrăjitorul din Oz*
- 106 *Cele douăsprezece prințese dansatoare*
- 114 *Spada din stâncă*

Frumoasa și bestia

Povestă de Mme Le Prince Beaumont

Ilustrații: Giorgia Broseghini

A fost odată un **negustor** bogat, care trăia împreună cu cele trei fiice ale sale într-o locuință **LUXOASĂ** din oraș. Cele două fiice mai mari erau egoiste și înfumurate, pe când cea mai mică, al cărei nume era Bella, datorită **farmecului** ei, avea o inimă bună, sinceră și generoasă.

Deoarece unele afaceri merseseră prost, negustorul pierdu o mare parte din bogățiile sale și, împreună cu cele trei fiice, trebui să se **mute** într-o căsuță sărăcăcioasă de la țară. Bella se adaptă de bunăvoie la **NOUĂ** situație, în timp ce surorile ei nu încetau să se plângă.

Într-o zi, tatăl le anunță că trebuie să se ducă în oraș pentru treburi și, având mari **speranțe** că-și va rezolva problemele economice, se oferi să le aducă fiecareia câte un **DAR**. Fără să stea pe gânduri, cele două surori mai mari cerură veșminte și bijuterii, în timp ce Bella spuse că ea nu dorește decât un **trandafir**.

Totuși, lucrurile nu se petrecură așa cum prevăzuse negustorul și el trebui să se întoarcă acasă cu mâinile goale. Pe neașteptate, pe drumul de întoarcere, omul a fost surprins de o furtună de zăpadă și, văzând un **CASTEL**, aparent nelocuit, se gândi să se refugieze acolo pentru noapte. Sosind în pragul castelului, privirea îi căzu pe o viguroasă **tufă** de trandafir. Amintindu-și atunci de promisiunea pe care i-o făcuse Bellei, întinse mâna să culeagă una dintre florile minunate, spunându-și:

*„Așa pot să-mi mulțumesc
măcar una dintre fiice”.*

Deodată, un monstru îngrozitor ieși din tufă și, prinzându-l de braț, răcni:

- Țe-am găzduit! Și-acum, mișele,
Tu fură din bunurile mele?

Negustorul începu să bâlbâie niște scuze, explicând că era vorba de un dar pentru fiica sa cea mică, dar Bestia era de neînduplecat:

- Nu afli, hoțule, iertare, căci tot țe bag la închisoare. Un singur lucru țe-ar salva: să mi-o aduci pe fiica ta!

După care stăpânul castelului îi încredință un cutăr plin cu BIJUTERII, cu ajutorul cărora fetele negustorului ar fi putut să se întrețină în timp ce el se afla la închisoare, și îl lăsă să se întorcă la fiicele sale pentru a-și lua rămas-bun de la ele. Odată ajuns acasă, bietul bătrân le arată comoara, povestindu-le totuși, printre lacrimi, de la cine și cu ce condiții o

primise. Fără să stea pe gânduri, Bella exclamă pe dată:

- Sărmane tată,
rău îmi pare că
ți-a adus necaz o
floare,
De-aceea
cred că este
bine să
te-nsoțesc;
deci merg
cu tine.

Cele două surori pentru care, într-adevăr, bijuteriile conținu mai mult decât Bella își **convinseră** tatăl că nu era altă soluție și, astfel, a doua zi, Bella o porni, împreună cu el, pe drumul de întoarcere spre castel. Aici Bestia o primi cu **amabilitate**, dar îi porunci negustorului să plece și să nu se mai întoarcă. De îndată ce au rămas singuri, creatura încercă să o **LINIȘTEASCA** pe fată spunându-i că poate să dispună de orice lucru din castel și îi oferi drept cadou o **oglină** magică, datorită căreia ea putea să-și vadă familia ori de câte ori ar fi dorit.

Timpul trecut și între Bella și Bestie, care își petreceau toată vremea împreună, se născu o **legătură** profundă. În fiecare seară, creatura îi cerea să se **căsătorească** cu ea, dar Bella o refuza, spunându-i că nutrește pentru ea doar un sentiment de prietenie. Într-o zi nefericită, privind în oglinda magică, fata **descoperi** că tatăl ei era în pat, grav bolnav. Atunci se duse în fugă la Bestie ca să-i ceară **permisiunea** să-l viziteze. Deși cu neplăcere, aceasta a fost de acord, spunându-i totuși:

- Da, mergi să-ți vezi iubitul tată,
dar înapoi să vii pe dată.
De nu revii în șapte zile,
eu mă voi stinge de mâhnire.

